

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

2 Est condemnandus semel, & bis, terque vocandus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

percepere præsumit, anathematis ultione percussus, sit, ut fallax, ac pessifer à sanctæ ecclesiæ corpore sit divisus. & infra. Si autem in eadem civitate egressus ad publicum potuerit docere, quæ dixit, vel certe sciens se non posse, quæ scripsit, ostendere, errorem suum fuerit, aperte confessus, Domini corporis ac sanguinis participatione non sit privatus, neque à corpore sanctæ ecclesiæ alienus exiit.

¶ Publico] Hac vox abest à manuscriptis, & originali, & hoc: sed ob casum est retenta, & in aliquo versu est glossa interlineari.

¶ Contradicentem] Quæ sequuntur usq; ad versiculum. Quod si addita sunt ex ipsa epistola, & referuntur etiam ab Iohne.

¶ Percussus sit] Antea legebatur, percutiatur: sed cum ea, quæ antecessori, ipso facto ligent, quæ ad occultum delictum referuntur, emendatum hoc est, quemadmodum multa, ex epistola ipsa. Apud Iohannem vero legitur, anathematis ultione percussus, ut fallax, &c.

C. III. ¶ Anathematizentur, qui famosi libellos in ecclesia ponunt.

Item in concilio Eliberitano, c. 52.

¶ Si qui inventi fuerint, famosis libellis in ecclesia ponere anathematizentur. Item Codic. lib. 5. titulo de famosis libellis, lege unice. Imp. Valentinianus & Valens, A. A. [¶ Si quis famosum libellum domi, sive in publico, vel quocumq; loco ignavus receperit, aut contempserit prius quam alter inveniat, aut nulli confiteatur inventum. Sin vero non statim eadem chartulas vel corrupserit, vel igne consumpserit, sed cum earum manifestaverit, sciat se quasi auctorem huiusmodi delicti capere sententia subjugandum.] & infra. Huiusmodi autem libellos alterius opinionem non ladat.

QVÆSTIO II.

Vocatio autem eius, qui impetitur, non semel, sed bis, & tertio per congruum spatium rationabilibus scriptis fieri debet.

C. I. ¶ Vocatio ad synodum eius, qui impetitur, & inscriptis, & per spatium fiat congruum.

Unde Damasus Papa Stephano Archiepiscopo epist. 3. scribit, dicens.

Vocatio b ad synodum iuxta decreta Patrum canonica eius, qui impetitur, rationabilibus 1 scriptis per spatium fieri debet congruum atque canonicum: canonica ordinatione, licet venerit ad conventum quacunq; necessitate, nisi sponte voluerit, nullatenus suis respondebit insidiatoribus.

¶ Rationabilibus scriptis] In epistola Damasi loco bono verborum legitur, tam sua presentia, quam & scriptis, atque apocryphis: verum Anselmus, Burchardus, auctor Polycarpi, & hoc cum vulgata lectione conveniunt.

C. II. ¶ Quibus temporum spatium reus vocetur ad causam.

Item Sylvester Papa.

¶ Presenti e decreto censensus, ut in primis paternaliter d vocetur, & per septem dies expectentur, nullius ecclesiasticæ rei interdicta licentia. Huius vero expectationi iterum addantur septem dies, interdicta ecclesiam intrandi licentia, & omnia divina officia audiendi. Post vero addantur duo dies, quibus à pace, & communione sanctæ ecclesiæ sint suspensi. Deinde vero iterum aliis duobus diebus sub eadem expectatione deportentur. 1 Quibus uno die superaddito, o-

a Cap. l. c. 242. Poly. l. 3. tit. 21. Ansl. l. 3. c. 89. Ivo p. 3. c. 231. & 4. c. 114. Burch. l. 3. c. 99. b Poly. l. 3. tit. 7. Ansl. l. 3. c. 50. Burch. lib. 1. c. 118. Ivo p. 3. c. 266. c Poly. l. 3. tit. 3. Ansl. l. 3. c. 120. d al. personarum.

mini expectatione veluti jam desperata, reus mox anathematis gladio feriatur.

¶ Deporentur] Antea legebatur, expectentur. Emendatum est ex Polycarpo, Anselmo, & vetustis Gratiani exemplaribus, in quorum nonnullis hæc est glossa interlineari; id est, expectentur.

C. III. ¶ Nullus accusatus per scripta suscipiatur. Item Damasus Papa ad Episcopos Italiae, epist. 8.

¶ Relatum a est ad sedem Apostolicam, vos accusatores fratrum per scripta suscipere absque legitimo accusatore. Quod deinceps in omni terrarum orbe fieri Apostolica auctoritate prohibemus, & quod nuper factum est, absque ulla retardatione corrigere b curamus, nec c unquam prius per scripta eorum, qui accusantur, causam discutere liceat, quam per querelantium institutionem d vocati canonicè ad synodum veniant, & præsens per presentem agnoscat veraciter, & intelligat, quæ ei obijciuntur. & infra. ¶ Leges enim sæculi accusatores præsentem exigunt, & non per scripta absentes. Unde canonica Patrum constituta non semel, sed sapissimè clariant, nec accusationes, nec testimonium e ullum per scripta posse proferre, nec de aliis negotiis quicunque testimonium dicant, nisi de his, quæ sub presentia eorum acta esse noscuntur. Similiter, & qui f alium accusare elegerit, præsens per se, & non per alium accuset, inscriptione videlicet præmissa. Neque ullus unquam iudicetur, antequam legitimos accusatores præsentem habeat, locumque defendendi accipiat ad abluenda crimina. Curandum namq; g est, ne ira quemquam subripiat, h faciaturque citius omne, quod non licet.

C. IV. ¶ Vi, aut timore ejeti, aut suis rebus expoliati ad synodum non vocentur.

Item Felix Papa II. Athanasio, & omnibus orientaliibus Episcopis, epist. prima, c. 3.

¶ Si i Primates, accusatores Episcoporum cum eis pacifice familiariter minime potuerint, tunc tempore legitimo eos ad synodum canonicè convocant, non intra angusta tempora canonicè convocent, & non prius, quam eis per scripta significent, quid eis opponitur, ut ad responsum præparati adveniant. Nam si aut vi, aut timore ejeti, aut suis rebus expoliati fuerint, nec canonicè vocari ad synodum possunt, nec respondere amulis debent, antequam canonicè restituantur, & sua omnia legaliter reddantur.

Hæc auctoritatibus evidentissimè datur intelligi, quod nisi quis canonicè vocatus fuerit, etiam si aliqua occasione ad synodum veniat, sui nullatenus cogitur respondere insidiatoribus. Canonica autem vocatio est, quando servato dierum interstitio, secundum auctoritatem beati Sylvestri, causa sua, literis adesse iubetur, quibus, quid ei obijciatur, auctoritate Felicis Papæ significari oportet.

QVÆSTIO III.

¶ Quod autem per procuratorem suam causam agere valeat, qui impeditus causa sua adesse non valet, auctoritate Romanæ synodi, quæ tempore Hadriani k Papæ celebrata est, probari videtur, in qua c. 5. sic statutum legitur.

C. I. ¶ Pro se legatum ad synodum mittat, quem gratia necessitas premit.

¶ Si i ægrotans fuerit Episcopus, aut aliqua eum gra-

a Ansl. l. 3. c. 48. Poly. l. 5. tit. 1. b corrige rogamus.] orig. c. 11. q. 3. c. eorum qui. d al. institutiones. e testimonia.] orig. f. 3. q. 9. qui accusare. g al. quoque. h al. cuiquam subrepat.] i Burch. l. 1. c. 221. Ivo p. 3. c. 331. k In cap. Hadriani, c. 5. & Felix I. epist. 2. l Poly. l. 5. tit. 3. Burch. l. 1. c. 51. Ivo p. 3. c. 16. Pann. l. 4. c. 19. 4. q. 3. c. 1030.